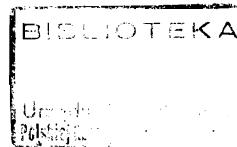

28 września 1931 r.

HO 16 1104

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 14074.

Kl. ~~45~~ 12.

45 i 1/04

Marcin Szopa
(Warszawa, Polska).

Podkowa dla koni.

Zgłoszono 14 kwietnia 1931 r.

Udzielono 26 czerwca 1931 r.

Przeznaczeniem podkowy, stanowiącej przedmiot wynalazku niniejszego, jest służyć pożytecznie latem i zimą zarówno na wszelkich istniejących brukach (asfalt, kostka drewniana i kamienna, kamień polny i t. d.), jak i na szosach bitych, piaskach, ziemi niezabrukowanej i podobnym terenie, przyczem podkowa ta nadaje się zarówno dla koni wierzchowych, jako też pociągowych.

Podkowa według wynalazku składa się zasadniczo z dwóch części: nieruchomej, trwale przymocowanej (przybitej) do kopyta końskiego, oraz dodatkowej wymiennej, przystosowanej do odpowiedniego terenu, która z łatwością może być przytwierdzana do części nieruchomej, odejmovana

od niej i zamieniana bądź na jedną z podków, uwidoczniionych na rysunku, bądź na jakąkolwiek inną. Powyższe daje możność dowolnego stosowania takiego profilu podków, który w danym przypadku jest niezbędny.

Na rysunku fig. I przedstawia niewymienną część podkowy, przymocowaną trwale do kopyta końskiego, przyczem cyfra 1 oznacza gwintowane otwory, a 2 — otwory na podkowiaki; fig. II przedstawia widok z boku podkowy, przedstawionej na fig. I, przyczem cyfra 3 oznacza tak zwany kapturek; fig. III przedstawia jedną z odmian wymiennej części podkowy, przytwierdzoną do części niewymiennej (fig. I) zapomocą trzech haceli, przyczem cyfra

4 oznacza tak zwany stok; fig. IV przedstawia przekrój wymiennej części podkowy wzdłuż linii *c—d* na fig. III; fig. V—VIII przedstawiają inne odmiany wykonania wymiennej części podkowy według wynalazku; fig. IX—XII przedstawiają widoki z boku całości podkowy według wynalazku, a fig. XIII—XV — przekroje wzdłuż linii *a—b* na fig. I, *c—f* na fig. V i *g—h* na fig. VII.

Zastrzeżenie patentowe.

Podkowa dla koni, składająca się z dwóch części, z których jedna jest przymocowywana na stałe do kopyta konia, druga

zaś jest wymienna i przymocowywana do części niewymiennej, znamienna tem, że część niewymienna podkowy jest wykonana z lekkiego metalu lub ze stopu lekkich metali, przyczem jest wyposażona w trzy otwory nagwintowane, z których jeden jest umieszczony w przodku podkowy, a dwa w końcach jej ramion, część zaś wymienna podkowy jest przymocowywana do części niewymiennej zapomocą sworznia nagwintowanego, osadzonego w przodku części wymiennej na stałe, oraz dwóch śrub lub w razie potrzeby haceli.

Marcin Szopa.

